

Spousta papírů byla popsána, proběhla spousta jednání s veřejností i bez ní. Parkoviště pro zaměstnance a návštěvníky Tréninkového centra. Vlastně ne, správně se to jmenuje multifunkční plocha. Hodně věcí se povedlo - namátkou parádní oplocené dětské hřiště, nový chodník, nové osvětlení. Auta již neparkuji v přilehlých ulicích, budka hlídače parkoviště u Lidlu osiřela. Mohlo toho být i víc, ale to už všichni víme.

Přesto je jedna věc, kterou nemohu tak úplně pochopit, i když možná je v celém kontextu úplně nedůležitá. Podmínky pro místo, kde je dnes nové parkoviště (viz.snímek), byly jasně dané. Zjednodušeně řečeno, ve všední den od rána do páté odpoledne je to parkoviště pro auta. V pět odpoledne by mělo být parkoviště prázdné, závora by měla bránit vjezdu aut, a parkoviště by se mělo proměnit ve hřiště či prostor, kde lze jezdit třeba na kolečkových bruslích. Stejně tomu mělo být i o víkendových dnech.

Pominu nyní fakt, že jsem již viděl po páté hodině na parkovišti auta. Spíše mě zajímá, co vedlo pracovníky za tento projekt zodpovědné, aby třetinu plochy, kde by se mohli honit za tenisákem kluci s hokejkama nebo jezdit děti i dospělí na bruslích, vydláždili. Proč tam nemohl také zůstat asfalt? Nedělám si iluze, že se v dnešní přeelektronkované době najde dost kluků, kteří půjdou hrát hokej s tenisákem. Přesto nerozumím tomu, proč je ta zhruba třetina parkovací plochy/hřiště vydlážděná, a ne prostě asfaltová...když to nemá být jen parkoviště.